

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ।

ਕਪੂਰ ਜੇ.

ਦਿੱਲੀ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ,

1955 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰਬਰ 113-ਡੀ

ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ (1951 ਦਾ LXX)—ਸੈਕਸ਼ਨ * 1955
5, 10, 11 ਅਤੇ 25—ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਲੰਬਿਤ—ਸੈਕਸ਼ਨ 10, Nov., 18th
ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ—ਸੈਕਸ਼ਨ 1 ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ—
ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (V of 1908)-ਸੈਕਸ਼ਨ 151
ਅਤੇ ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 9।

15 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਡੀ.ਐਸ. ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਸ. ਦੁਆਰਾ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਖਾਸਤ (ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 16 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ, ਡੀ.ਐਸ., ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 11 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। (2)। ਜਿਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀਆਂ 10 ਨਵੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਉਸ ਹੋਰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਸ. ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਡੀਐਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ। 19 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ, ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋ ਸੀਡਿਊਰ ਕੋਡ, ਕਰਜ਼ ਐਡਜਸਟਮੈਂਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 25 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ। ਡੀਐਸ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਬਹਾਲੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 9, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਧਾਰਾ 151 ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਡੀਐਸ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਡੀਐਸ ਨੇ ਬਹਾਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਖਿਲਾਫ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਮੁਲਤਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ, ਜੇਕਰ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਡਜਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ/

ਜਦੋਂ 16 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਡੀ.ਐਸ. ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਹਿਜ਼ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਸੁਤੰਤਰ ਬਣਾਇਆ। ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ

ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 10 ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। *Actus legis nemini est damnosus* ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੀਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 115 ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਕੇ. ਭਟਨਾਗਰ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 1954, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ '1951 ਦਾ LXX.

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਅਨੂਪ ਸਿੰਘ

ਆਰਡਰ.

ਕਪੂਰ, ਸੇਂਟ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਭਟਨਾਗਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਿਤੀ 10 ਦਸੰਬਰ, 1954, ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਕੈਸ਼ਨ ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ। ਸੋਹਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 10, ਮਿਤੀ 10 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ, - ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜ਼ਾਬਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ।

15 ਮਾਰਚ 1952 ਨੂੰ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ 1951 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਤੇ

ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮਿਤੀ 12 ਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਸਿੰਘ ਮਈ 1947 ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸਰਵਣ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਸੀ। 16 ਫਰਵਰੀ-^{ਸੋਹਣ} ਐਕਟ : 1953 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਕ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ, ^{ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ} ਦੀ ਧਾਰਾ-ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਟੀ. 11 (2) ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਮਾਮਲੇ ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 10 ਨਵੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸੇ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ

ਭਟਨਾਗਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਸਨ। ਕਿਉਂਕਿ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਭਟਨਾਗਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ 4-45 ਵਜੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਚੱਲ ਰਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸਰਦਾਰਾ ਸਿੰਘ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਲਈ 17 ਦਸੰਬਰ 1953 ਨੂੰ ਭਟਨਾਗਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ।

ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਨੇ 19 ਜਨਵਰੀ 1954 ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 151, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਕੇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਭਟਨਾਗਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੂਚੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਣ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਹ 17 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਉਹ ਪੇਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 23 ਫਰਵਰੀ 1954 ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਫਾਈਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਡਿਫਾਲਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਢਿੱਲੂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਹਾਲੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਆਰਡਰ IX ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਢੁੱਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤਾ. ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ

ਵਿੱਲੂ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤੀ ਮੰਨਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ

Sohan Singh and others ਧਾਰਾ 151 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ 10 ਦਸੰਬਰ 1954 ਨੂੰ ਕੇਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

Kapur, J. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ-ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 9 ਵਿਚ ਇਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ-ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਢੁਕਵਾਂ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਰਡਰ IX, ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਕਈ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੁਪਾਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਰੈਸਟੀ ਰਾਸ਼ਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕੇਸ ਫਰਮ ਦੁਨੀ ਚੰਦ-ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਜੈ ਕਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਚਿਰਾਘ ਦੀਨ (2), ਕਰਮ ਭਾਰੀ ਬਨਾਮ ਜਗਨ ਨਾਥ (3), ਦੇਬੇਂਦਰ ਨਾਥ ਬਨਾਮ ਐਸ.ਐਮ., ਸਤਿਆ-ਬਾਲਾ ਦਾਸੀ ਹਨ। ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਕਰਾਈ ਚਿਨੱਪਾ ਨਾਇਡੂ ਬਨਾਮ, ਬੀ ਕੇ ਦੀਨਦਿਆਲੂ ਨਾਇਡੂ, (5), ਅਤੇ ਆਂਗ ਗਾਈ ਬਨਾਮ ਬਰਮਾ ਦੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)। ਇਹ ਕੇਸ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੁਝ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਹੈ।

ਐਕਟ ਦੀ ਸਕੀਮ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ

(1)	ਏਆਈਆਰ 1925 ਲਾਹ. 321
(2)	ਏਆਈਆਰ 1935 ਲਾਹ. 60
(3)	ਏਆਈਆਰ 1936 ਲਾਹ. 495
(4)	ਏਆਈਆਰ 1950 ਕੈਲ. 217
(5)	ਏ.ਆਈ., ਆਰ. 1948 ਪਾਗਲ. 480
(6)	ਏਆਈਆਰ 1945 ਰੰਗ 162

ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ. ਸੈਕਸ਼ਨ 10 ਵਿੱਲੂ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿ.

ਸਮੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸੀਮਾ ਨਹੀਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ creditor ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਪਏਗਾ-¹ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਮੁਲਤਵੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਮਾਮਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਰਜ਼ਾ, ਜੇਕਰ ਬਕਾਇਆ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਡਜਸਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਜਦੋਂ 15 ਫਰਵਰੀ 1953 ਨੂੰ ਢਿੱਲੂ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਾਰਵਾਈ ਬਣ ਗਈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 10 ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬਣ ਗਈ। ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਹਾਇਕ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਸੁਤੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ।

ਸ੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 6 ਮਾਰਚ, 1953 ਨੂੰ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ-

“ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਕਰਜ਼ਾ ਸਮਾਯੋਜਨ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਧੀਯੂ ਸਿੰਘ
ਇੱਕ
,

ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ-

ਸੋਹਣ ਸਿੰਘ
ਤੇ ਹੋਰ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਹੰਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸੂਚਕਾਂਕ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟ ਹੈ-

"ਆਇੰਦਾ ਦੀਗਰ ਮਿਸਲ ਪੇਸ਼ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ"

ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਢਿੱਲੂ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 (2) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 1951 ਦੇ ਐਕਟ LXX ਤਹਿਤ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਜ਼ਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੋ ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਇੱਕ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਧਾਰਾ 11 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਪੂਰਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਫਰਕ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ।

ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਨੇ *ਕਾਲੂ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਘਸੀਤਾ ਰਾਮ* (1), *ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਦੁਆਰਾ, ਧਨਪਤ ਰਾਏ ਬਨਾਮ ਬਦਰੀ ਦਾਸ*, (2), *ਫਤਿਹ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੁਸੱਮਤ ਸੈਘੀ ਬਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (3) ਵਿਚ ਸੀ. *ਅਦਵੈਤ ਨੰਦ ਤੀਰਥਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਬਾਸੂਦੇਵ ਨੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* ਵਿੱਚ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ⁽⁴⁾ ਅਤੇ *ਗੋਵਰਧਨ ਵਿੱਚ ਨਾਗਪੁਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ*

(1) A.I.R. 1928 Lah. 534
(2) A.I.R. 1936 Lah. 759
(3) 109 P.R. 1913
(4) 6 I.C. 205

ਸਹਾਯਾ ਬਨਾਮ ਹੋਮਰਾਜਸਿੰਘ ਰਤਨਸਿੰਘ (1)। ਵਿੱਲੂ ਸਿੰਘ ਮਾਮਲਾ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਰਨਾ ਕੁਏਰ ^{ਬਨਾਮ} ਲਾਲ ਸਿੰਘ ^{ਬਹਾਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ} (2) ਵਿੱਚ ਸੰਘੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ^{ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਪਤ} ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੇ _____ ਹੋਣ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਰੱਖੀਆਂ ਹਨ। - _____ ਕਪੂਰ, ਜੇ.

“ਕੀ ਗਲਤੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਗਲਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਜ਼ਾਹਰ ਸੀ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਗਲਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈ ਇਸ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਸਿਰਫ ਨਜ਼ਰ ਮਾਰਨਾ ਹੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਗਲਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਸਮੀਖਿਆ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਐਕਟਸ ਲੇਜਿਸ ਨੋਮਿਨੀ ਐਸਟ ਡੈਮੋਨਸਟਰਸ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਪਰ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ